

ဇယား

ဇယား

နိဒါန်း

- ၁။ အထက်သင့်သူတို့ အပြေးလွှားခိုင်းရာ လမ်းခရီး
၂။ အထက်သင့်ခံမှ မလွတ်သေးသော ငါ
၃။ ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်ထည့် မည်သူ့မျက်နှာမှ ကြည့်ဖို့မလို

ပထမပိုင်း

- ၄။ ဘဝကန္တာရ သင်္ကေတကထာ
၅။ အရိုးအိုးထမ်း၍ တန်းဝင်လာခြင်း
၆။ လက်ရှိဘဝတွင်း ဝင်မိလာသောငါ
၇။ နှစ်နှစ်သားဘဝမှ ခုနှစ်နှစ်သား ငါဘဝ
၈။ ဘဝနှင့်တထာစိတ်
၉။ ဣန္ဒြိယသံဝေဂသီလနှင့်ပြည့်စုံသော ငါတို့ဆရာ
၁၀။ တစ်နှစ်ဖြင့် ရှေ့တစ်လှမ်း တိုးခဲ့ရသော ငါ
၁၁။ ဆရာ့လက်ခွဲ ဖြစ်ခဲ့ရသော ငါ
၁၂။ ဆရာ့ချစ်သော ငါ
၁၃။ ဆရာနှင့်ဝေးခဲ့ရသော ငါ
၁၄။ အပျော်နှင့်တွဲနေသော ငါဘဝ
၁၅။ အပျော်သည် တထာဇာတိလက်နက်
၁၆။ အစွဲကြီးလျက် သူ့ရဲဘော်နည်းသော ငါ
၁၇။ ခုတီယဆရာ့လက် တက်ခွင့်ရခြင်း
၁၈။ တစ်နှယ်လုံး ဝေဘူသံ လွှဲတက်လာခြင်း
၁၉။ တထာနသယ၏ ဓမ္မာနသယမူလ
၂၀။ မအေပါရမီ တစ်ချို့ဖြည့်ခဲ့ရခြင်း
၂၁။ တစ်သက်တစ်ကိုယ်၏ အပျော်ဆုံးနေ
၂၂။ ဝန်တောသို့မသက် ကာမတောကို ထွက်ရခြင်း

အပိုင်း - ၂

- ၂၃။ ဆရာတို့ အရိပ်ကြည့်ခဲ့ရသော ငါ
၂၄။ ဆရာတို့အကြား လမ်းထားလှကြခြင်း
၂၅။ အကောင်ကြီး စည်းကျော်
၂၆။ ဆရာဝေးတော သံချေးတက်
၂၇။ ဗာနာနသယ ခက်ပွားဆင်လာခြင်း
၂၈။ ဝိသဘာဝကြားမှစာ အနာမလွတ်တတ်
၂၉။ တစ်ရွာမပြောင်း သူကောင်းမဖြစ်
၃၀။ အပျော်လွန်သဖြင့် နယ်ကျွဲသွားသော ငါ
၃၁။ ရမ္မာန်နှင့်အရက် တွဲတက်မိသော ငါ
၃၂။ လျှောက်နေကျလမ်းစ ဝမ်းအောက်က အပျောက်မခံလို
၃၃။ အချစ်ရေနှင့်အိမ်ထောင်ရေး အခြေဝေးသော ဂြိုဟ်သား
၃၄။ ညဝါကို ဝိုင်နိုင်လှသော ဆရာတော်
၃၅။ ဝေဘူအားကျ ဝေဘူနှင့် ပက်ပင်းတွေ တွေ့ရလေသောအခါ
၃၆။ နှစ်ရွာတစ်ကျောင်း မထိုင်ကောင်း
၃၇။ တာဝန်ခံသူမရှိ တာဝန်ကား မခံ
၃၈။ ရှိသမျှဟန် ဆုတ်ခံ ခံ၍ ထွက်ဟန်ပြင်ဆင်လိုက်ခြင်း
၃၉။ မိလ္လာကြီးလျက် ဘဝကို ရုန်းနိုင်မလား
၄၀။ လူတို့၏ သမိုင်းနှင့် ငါဖြစ်ရပ်များ
၄၁။ နှောင်းအတိတ်ကို အရိပ်ဖမ်း၍ ပုံဖော်ကြည့်လိုက်သောအခါ

ဒုတိယပိုင်း

- ၄၂။ ဘဝသစ်ကို မွေးဖွားသန့်စင်ခြင်း
၄၃။ အထက်မွေး အောက်ကြီးဖြင့် ခရီးပြင်း နှင်ခဲ့ရသော ငါ
၄၄။ လက်ကြောမတင်းသောအလုပ် ငါနှင့်တော်၏
၄၅။ မြို့သား၏မြို့ကား တောလမ်းကြား၏ တောမွက်မတက်နိုင်
၄၆။ စိတ္တဇနာ ရွာမှာပြန်ကျ
၄၇။ ကျွန်တော်နိုင်ငံရေးသမား ပဲလှော်ကြား ဆားဝင်မည်
၄၈။ နှုတ်ပဲခွဲ လဲရာသူခိုးထောင်းခံရပြန်ပြီ
၄၉။ တစ်ခွန်းပြောဖူး ကိုယ့်ကျေးဇူး
၅၀။ မလင်းခင် ရှင်းသလောက်ပင် ရှုပ်မည်
၅၁။ မကောင်းတိုက်သည် ကောင်းစရိုက်ဖော်ပေးခြင်းတစ်မျိုးသာ
၅၂။ ထူးပေ ဆန်းပေသည် အရူးတွေဖမ်းနေပြီ

အပိုင်း - ၃

- ၅၃။ အမှုကြားမှ တရားနိုင်လေသူများ
၅၄။ အရူးတကာ အရူးထဲ ဘုရားရှူး အကောင်းဆုံးပဲ
၅၅။ ဝေဘူကပေးသော စိတ်တန်ခိုး စိတ်သတ္တိ (သို့) စိရိယမှ စိရိယဒွိ
၅၆။ တစ်သက်ပန်ကိစ္စ ပေးလာသောသီလ ရုတ်တရက်လက်ခံ မှန်ပါ့မလား
၅၇။ ဘုရားရှေ့တစ်ခါယူ နားရှေ့လည်း တစ်ခါယူဦးမှ
၅၈။ တောတောင်သည် သီလသွေး မွေးရာဌာန
၅၉။ ထာဝီတွေ ထွက်ကြထွက်ကြ ငါအမိန့်တော်
၆၀။ ဖိနပ်ကဟောသော သောကကင်းဝေးနေနိုင်ရေးတရား
၆၁။ ဆရာလေး ကယ်ပါ ကယ်ပါ
၆၂။ ရာဇဝင်လက်ငုတ် ထုတ်ဖော်လာခြင်း
၆၃။ ဗေဒင်နှင့်အိမ်မက် ရှေ့နောက်ပင် ချိတ်ဆက်လျက်
၆၄။ နောက်ဆုံးဘိတ် အိတ်နှင့်လွယ်
၆၅။ လော်ကယ်ရထားကြီးနှင့်ရသေ့နှစ်ပါး ကိုရင်ကြီးတစ်ပါး
၆၆။ မလ္လာပထိုးရင်း အင်းကစား
၆၇။ သွား၊ ရသေ့လေးပြုစု အထက်အမိန့်
၆၈။ သည်တောင်ပေါ် မနေနှင့် သေလိမ့်မည်
၆၉။ အမေနှင့်သား အားထားအားကိုး
၇၀။ ဆုထူးပန်သား အမေ အားထားသည်
၇၁။ ကေလာသတောင် နေရာရအောင် ခူးမရမ်းနှင့်မောင် ထူးဆန်သည်တောင်
၇၂။ ခေါင်းချင်လျှင် ဖဲကို သည်အတိုင်းချိုး
၇၃။ ရွှေချည်ငွေချည် မှန်ဖက်ထုပ် တောမှရသေ့ မြို့ကိုသုတ်
၇၄။ မတတ်သာလွန်းလို့ပါ သားရာ
၇၅။ ကျောင်းသားပြောင်း အိမ်ဘက်ကား မစောင်းလေနှင့်
၇၆။ ဝင့်ကြေးငယ်တင် လွတ်သေးမယ်မောင်မထင်နဲ့
၇၇။ ကြီးကြီးသေးသေး (၃)ဆူဆို တာဝန်ကျေ ဝန်မလေးတော့
၇၈။ ဇာတ်သည်ပင်လျှင် နှစ်ပွဲအပြိုင်အဆိုင်
၇၉။ ဘုရားထုံးသုတ်မှ ကျောင်းထုံးသုတ်ဘဝသို့
၈၀။ ဝိဇ္ဇာအလုပ် ခေါင်းတစ်ပုတ်
၈၁။ မျက်မှန်အတုတပ် ကြားပြတ်တော့ မခံသာ
၈၂။ ဟေ-လာလှည့်၊ ပသီ-ရှုလှည့်
၈၃။ မွန်ပြည်ခြံဆန် မွန်ဝန်ကြီး ခန့်ရောလေသလား

အပိုင်း - ၄

- ၈၄။ ပင်ပမ်းလှပြီ ငါ ကြွချီတော့အံ့
၈၅။ ရဟန်းတို့နေရာ သိမ်သည်သာ မှန်စွာ အဓိက
၈၆။ ဗိုလ်လာလာတော့ ဘာလိုလို
၈၇။ စည်းကမ်းတရား ရလိုပြီ၊ သွားလေမဟာစည်
၈၈။ ပဏ္ဍိ-ပညာရှိသည်၊ ဧည့်လာ-သိရာ၏
၈၉။ တက်ကြွလွန်းတော့မောက် နိမ့်ကျလွန်းတော့ဟောက်
၉၀။ သုံးခွန်းသော စကားကိုသာ သုံးတော့ဗျာ
၉၁။ နှစ်ပေါင်း(၃၀)တွင် သည်တစ်ယောက်
၉၂။ ရတနာသိုက် နှိုက်၍မကုန်
၉၃။ ပညတ်သွားရာ ဓာတ်သက်ပါ အာဏာတက်ကြွထုံး
၉၄။ သာဓိနှိုးညှစ်သောအတွေ့ကြား စိတ်ကျက်စားခွင့် ရသွားခြင်း
၉၅။ အနန္တတို့၏ သတ္တိကို ဖယ်ရှားလိုက်လျှင် ငါကား ဖိုသုညတည်း
၉၆။ အရိယူပဝါဒအန္တရာယ်နှင့် ငါ
တတိယပိုင်း
၉၇။ ဝတ်ကြောင်ကို လွတ်အောင်ရုန်းမယ်ပ ထုံးနွယ်စ ဆံကိုပယ်
၉၈။ ဥဏ္ဍပတုဆိုရုံမျှဖြင့် အမဲမှအဖြူ မဖြစ်နိုင်
၉၉။ ဦးစင်း တပည့်တော်မတို့ သွားတော့မယ်
၁၀၀။ သရက်ပင်ရင်း ကျောင်းအဖြစ်နည်းသွင်း၍
၁၀၁။ ငှက်မသိတော့ ဆက်ရက်ချိုးထင်
၁၀၂။ ရွှေကျောင်းကုန်းတောင် ဆရာတော်
၁၀၃။ သည်တစ်ဇာတ် အပြတ်ကယ်ချိန်လို
၁၀၄။ တစ်ရွာမပြောင်း သူကောင်းမဖြစ်
၁၀၅။ ရော-စပြစ်သီး စား၊ ဝအောင်
၁၀၆။ ချီးမယောင်နှင့်ချဉ်သော စပြစ်သီးမုည့်များ
၁၀၇။ သင်္ကန်း ပြောင်းရွှေ့ခြင်းကား သင်္ကန်း
၁၀၈။ အို-နာ-သေ ဤသုံးဝ ပူဖိုးကြွဖြစ်အင်...
၁၀၉။ တရားရုံးနှင့်ငါကား ဖွားဘက်တော်ပေပဲလား
၁၁၀။ သည်တရားရုံး ဘက်လိုက်သည် မတရား
၁၁၁။ ကိုယ်နယ်မဟုတ် ဝင်မရှုပ်နှင့် ထွက်တော့
၁၁၂။ သံထိုးသဖြင့် ဗိုက်နာစိုက်အောင်ရောဂါ စွဲကပ်လာခြင်း
၁၁၃။ ယောက်ျားစိတ်မျိုးမှမတည် ထာဝီသာဝတ်ထားပေရော့

အပိုင်း - ၅

- ၁၁၄။ နောက်ဆုတ်ရေတိုး တစ်မျိုးကောင်းအံ့
၁၁၅။ ဂါမာဝါသီ အရည်ဝါသီအကွဲ ဖြစ်လေနဲ့လေ အညှိမပြေ
၁၁၆။ ရွှေပြည်ဝင်ကလပ်ဖျား ဇာတ်ပျက်မ အောက်ကသွား
၁၁၇။ သွားချင်အုံးပုဂံ သွားချင်အုံးအဆန်
၁၁၈။ ရေသည် အေးမြခြင်းကိုဆောင်လျက်က အန္တရာယ်ကိုပယ်ဖျက်၏
၁၁၉။ တောမှာကယုန်သူလယ် မြို့မှာကျ ဝိပင်ယယ်
၁၂၀။ တောထွက်များရေးကောင်းမရလေသော စစ်ကိုင်းတောင်
၁၂၁။ အစစ်မိလျှင် ညွတ်ကိုင်းလာတတ်သဖြင့် စစ်ကိုင်း
၁၂၂။ တစ်ခုလပ်မနှင့် မုဆိုးဖို
၁၂၃။ ဧည့်သည်က ဧည့်သည်တာဝန်ကျေဖို့ ကျန်သေး၏
၁၂၄။ အရှင်ထွက်သည် အသေထွက်ထက် အလှအယက်များ၏
၁၂၅။ သုံးယောက်တွေမိ ဝိရောဓိ ဖြစ်၏တစ်ယောက်က
၁၂၆။ ရန်ကုန်ပြန် နာမည်ခံ နာမည်ပေး ရွေးဦးမှ သင့်လိမ့်မည်
၁၂၇။ ဆယ်ဝါပြည့်မှ ကျောင်းထိုင်ရမည်
၁၂၈။ လမ်း(၃၀) တစ်လမ်းလျှင် တစ်ကျောင်းကျ ဆောက်လုပ်ရန်
၁၂၉။ မြေကိုစမ်း၍ခရမ်းဖိုး ပိုးထိုးလျှင်လက်မခံ
၁၃၀။ အမည်မည့် သီရိတုံရွှေပြည်
၁၃၁။ အဓိဋ္ဌာန် စိတ်အကြံပျက်ပါပေါ့ နိဗ္ဗာန်ဘက် မဆွဲသာ
၁၃၂။ ဘုရားသည် အရိယာရွှေပြည်
၁၃၃။ အရိယာရွှေပြည် ဘုရားဆည် ရေသည်ဘုရားနှုန်း
၁၃၄။ နှစ်ဆယ်လေးဦးတို့ဖြင့် လေးဆယ်ငါးရက်အပြီး
၁၃၅။ မထားရွှေအိမ် မပြိမ်ဝါစ ဟာသနောစွက်...
၁၃၆။ ပရိတ်သတ်နှင့်မတန်သောငါ
၁၃၇။ လက်လုပ်တစ်တောင် မြတစ်တောင် ဘယ်တောင်သာလိုကောင်းသနည်း
၁၃၈။ ဘာသေမှာလဲ သေရွာ ဒေသနာထား၍လိုက်မည်
၁၃၉။ ချာနံပျံရဟန်းနာကြီးငါ
၁၄၀။ ရဟန်းနာကြီး အစမ်းခံနေရခြင်း
၁၄၁။ နေမင်းဒကာ ပလ္လင်အခင်း လာရှင်းဦး
၁၄၂။ ဖယ်ခံအစား တံခွန်တိုင်ကြွပီဘုရား
၁၄၃။ သည်ကသွားလျှင်အနီးကလေး ဟောသည့်အတိုင်းလေး
၁၄၄။ စိတ်ချချသာသွား မှားစရာမရှိ

အပိုင်း - ၆

- ၁၄၅။ သူလည်းဝါမကျွတ်ခင်က ငါလည်းပဲဝါကျွတ်ခင်က ဘယ်သူ ဘယ်သူက
၁၄၆။ အိမ်မက်များက အဆန်းတပြား
၁၄၇။ လားပူဘုရားပွင့်နေပြီ သွား ဆုတောင်းကြ
၁၄၈။ ပြန်လည်သုံးသပ်ရမည့် ထိုနှစ်ပိုင်း
၁၄၉။ ခွဲသမား ခွဲကြားတိုင်လျက်က ခွဲကြားဟာကိုင်လိုခြင်း
၁၅၀။ ပုကွကွ ပိန်ရှည်ရှည် မဖြစ်ပါစေလို
၁၅၁။ ဆောင်လိုရာဆောင်၍ ရောင်လိုရာရောင်ရှားခဲ့ပါ
၁၅၂။ စကားပလ္လင်ဖုံး
ပြတ်ကျန်နေခဲ့သော အပိုင်းအစများ
၁၅၃။ မဟာဗောဓိမြိုင်
၁၅၄။ သူတို့မှာတော့အသား ငါမှာတော့အနာ
၁၅၅။ ဘုရားမဲ့ သူတို့လေးတွေ အားနွဲ့နေမလားပဲ
၁၅၆။ ဇာတိသည်စစ်မြစ်
၁၅၇။ ဘုရားဂုဏ်ပြပုံ ခြုံမဖုံးရန်ဆိုတော့ကာ
၁၅၈။ တံခွန်စိုက်ပြီးလျှင် ပွဲသိမ်းမြဲ
၁၅၉။ နယ်ကျော် အဆော်ခံရမည် သတိထား
၁၆၀။ ပုံညာတောင် အဆောင်ကြားမှာ
၁၆၁။ ရွှေဘုံထီးနှင့် အပုံကြီးကွာသည်
၁၆၂။ ရဲဆရာတော် ရွာလာတရားဟောပေးရခြင်း
၁၆၃။ အလောင်းတော် ခေါင်းတော်၍
၁၆၄။ မြေပူရာ ကင်းဝင်မှောင်သောအခါ
၁၆၅။ မိုက်စတပ် မိုက်ပတ်ပတ်လိုက်သည်
၁၆၆။ အဓိဋ္ဌာန်က ဖိတ်မန်လိုက်လေသလား
၁၆၇။ ငွေလှူချိန် ငြိမ်ခံမိလိုက်၍
၁၆၈။ နိက္ခမခတ်ထားသည့် နေက္ခမ္မ
၁၆၉။ မဟာမြိုင်အတွင်းက ပဲစင်ပိုင်း အကျအနတစ်ခု
၁၇၀။ ဤမှ ထိုအတွင်း မည်သူမျှမလာရ
၁၇၁။ ဆင်ခွေကို ခြင်ရေဖြင့်ဖုံး၍ တုံးလုံးလုံးပေးလိုက်သောအခါ
၁၇၂။ သံယာဝင် ဗိပနိက ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး
ဟာဝီကာပြု၏